

Bohoslužby na Květnou neděli, 5.4.2020

Bratři a sestry, vážení přátelé,

dnešní nedělí vstupujeme do velikonočního týdne. Slavíme dnes Květnou neděli. Jsem rád, že alespoň takto, na dálku, můžeme být v tento čas spojeni. Věřím, že i když jsme na různých místech, můžeme zažívat spojení v moci Ducha svatého, který sjednocuje Boží lid, ať je kdekoli na světě.

Předstupme před našeho Pána v modlitbě:

Pane Ježíši Kriste, tebe chválíme a oslavujeme. Vyvyšujeme tvé jméno, skrze které jsi nás zachránil. Vzýváme tebe, který jsi původcem naší spásy.

Pane Ježíši Kriste, v tento čas si připomínáme to, co jsi pro nás vykonal. Stal ses člověkem jako každý z nás. V tento čas před svátky jsi zakoušel strach a úzkost. Obavy z toho, co přijde, co má nastat. I my mnozí zakoušíme nejistotu, přichází obavy. Prosíme přijď k nám ve svém Slově a povzbud' naše srdce. Dej nám zakusit moc svého Ducha.

Pane Ježíši, v čas před Velikonoci jsi byl často sám. Zakoušel jsi opuštěnost. Prosíme dej, ať v tento čas, kdy jsme často sami, můžeme zakoušet tvoji přítomnost. To, že jsi s námi, že jsi blízko nás. Že se nás dotýkáš a bereš nás za ruku.

Prosíme, daruj nám v plnosti svého svatého Ducha. Dej, ať v jeho přítomnosti slyšíme tvé slovo, ať zakoušíme jeho moc i povzbuzení, ať proměňuje naše strachy v naději a slabost v odvahu.

O to tě prosíme ve tvém svatém jménu Ježíš. Amen

Slova, která jsou vybrána pro tuto neděli, budeme číst z Markova evangelia, ze 14. kapitoly, 1.-9. verš.

Marek 14:1 Bylo dva dny před velikonoce, svátkem nekvašených chlebů. Velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by se Ježíše Istí zmocnili a zabili ho.

2 Říkali: "Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nezbouřil."

3 Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu.

4 Někteří se hněvali: "Nač ta ztráta oleje?"

5 Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým." A osopili se na ni.

6 Ježíš však řekl: "Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mě dobrý skutek.

7 Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále.

8 Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu.

9 Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila."

Dnešní bohoslužba je určena především dětem a mladým lidem. A budeme společně mluvit o ženě, která se stala slavnou – i když o tom vůbec nevěděla.

Milé děti, milá mládeži,

všechny vás srdečně zdravím do vašich domovů.

Dnešní neděle je poslední nedělí před Velikonocemi. Ano, je to tak, tento týden bude Zelený čtvrtek, pak Velký pátek, Bílá sobota a Velikonoční neděle. A pak Velikonoční pondělí.

Celá církev po celém světě, lidé ve všech sborech a kostelích si v tento čas připomínají, co se stalo před Velikonočními svátky. A nejenom, že si jej připomínají, ale společně s Ježíšem procházejí všechny ty události, které se staly.

A my se k tomu dnes také připojujeme – proto jsme četli příběh o tom, co se stalo v Betanii. Co tam Ježíš zažil v době, která se už už klonila k Velikonocům.

Četli jsme o ženě, která přišla za Ježíšem do domu, kde byl na návštěvě. Mezi lidmi se našlo dost lidí, kteří Ježíše neměli rádi. Ale našla se také spousta lidí, kteří Ježíše brali vážně a byli jeho přáteli. A u jednoho z takových lidí teď Ježíš byl. Zrovna měli večeři. Spolu s dalšími přáteli jedli a povídali si.

Na povídání toho měli hodně. Blížily se velikonoční svátky a všichni cítili, že je něco ve vzduchu. Že se něco stane. Vyprávěli si o davech lidí, kteří se teď hrnou do Jeruzaléma, aby tu v chrámě oslavili velikonoční svátky. Mluvili o tom, jak jsou někteří z nich nezvykle oblečeni, jakou cizí řečí mluví, protože mnozí přišli z velké dálky, z cizích zemí. A mnozí také toužili po tom, aby Ježíš udělal o Velikonocích něco velkého. Aby se stal králem. Aby vystoupil uprostřed chrámu a řekl – jsem váš král. A všichni začnou jásat, nasadí mu korunu a bude jejich král. Spravedlivý a moudrý.

Ježíš ale věděl, že to bude jinak. Stane se jejich králem, ale úplně jinou cestou. Cestou utrpení a smrti. Bude muset vybojovat velký boj, který ještě nikdo nikdy nevyhrál. Bude se muset postavit tomu největšímu nepříteli, jaký kdy byl. A bude to muset udělat sám. Bez pomoci ostatních. Protože ho všichni

opustí. Nebudou okolo něj žádné davy – lidí ani andělů. Bude tam sám a beze zbraně. Opuštěn ode všech.

A uprostřed toho povídání se stalo něco, co všechny zarazilo. Tiše, skoro nepozorovaně vstoupila žena, která měla v ruce malou nádobku. Přistoupila k Ježíši, nádobku otevřela a vylila ji Ježíši na hlavu. Možná si toho někteří nevšimli. Ale všichni to pak poznali. Domem se rozlila krásná vůně. Vůně, která neměla obdoby. Krásná, omamná, ale přitom jemná a příjemná. Vůně, která uměla pohladit.

Někteří zůstali s obdivem hledět na to, co se stalo. Jiní si však začali něco šuškat a přitom si na ženu ukazovali prstem. Říkali – podívejte, co to udělala! Vždyť ta žena mohla tu nádobku prodat a získat mnoho a mnoho peněz. Tolik, že by je neunesla. A mohla to rozdat lidem, kteří nemají co jíst.

Ale Ježíš se k nim obrátil a řekl – pst, buďte zticha. Proč jí tak ubližujete. Ona to neudělala proto, že by chtěla zbytečně utrácet. Nebo že by stála o váš obdiv. Ona to udělala kvůli mně. A pro mě. Protože mě má ráda. Váží si mě. A chtěla mi to dát nějak najevo. A to se přece smí, ne?

A pak se Ježíš zvedl a řekl všem – poslouchejte. Něco vám řeknu. Ta žena udělala něco prorockého. Ona neví, co se stane, ale už dopředu pomazala mé tělo k pohřbu. Tak to přece děláte, ne? Když někdo zemře a vy mu chcete prokázat úctu a říct, jak jste si ho vážili, pomazete jeho tělo krásně voňavými mastmi a balzámy. To udělala nyní tato žena. Bůh si její lásku použil.

Mnozí z těch, kdo seděli u stolu si zase začali šeptat. Protože jim nebylo rozumět, tak nám to evangelista Marek nezapsal, ale možná si říkali – co je to za divná slova, která Ježíš říká? K jakému pohřbu? Vždyť je mladý, zdravý a plný sil. To se asi spletl. Nebo – ale stejně měla tu nádobku prodat, aby z toho byly peníze pro chudé. Neudělala to dobře.

Ať to bylo tak nebo tak, Ježíš se napřímil a nahlas řekl. Chudé lidi budete mít okolo sebe stále. Mě ale ne. A protože nevíte, co si stane, tak si zapamatujte, aby vám to pak došlo. Protože to, o tom, co tato žena udělala, se bude vyprávět. Ne jen tady mezi vámi, ne jen mezi vašimi známými, ale po celém světě! Až se bude vyprávět, co se o těchto Velikonocích stalo, bude se vyprávět i její příběh. Stane se slavnou. A vy si na to pak vzpomenete a dáte mi za pravdu. A také této ženě, která udělala to, co Bůh připravil.

Pak už se nikdo neodvážil proti této ženě něco říci. Možná si něco tiše mumlali pod vousy. Ale když se pak stalo, co Ježíš říkal, když zažili jeho ukřižování, smrt a pak slavné vzkříšení a když se o tom začalo mluvit všude, kde to šlo, pak si na to vzpomněli. A uznali, že ti, kdo se tehdy mýlili, byli oni sami. Že Ježíš je opravdu Syn Boží a když něco říká, tak je to pravda. A že ta žena udělala něco, co bylo opravdu dobré a důležité. Že se stala součástí Božího plánu s tímto světem.

A my si dnes vyprávíme ten příběh proto, aby se Ježíšova slova naplnila. Tedy to, když říkal, že se o tom, co ta žena udělala, bude vyprávět po celém světě. A tak si o tom vyprávíme i my dnes. A tak naplňujeme Boží slovo.

Ale vyprávíme si o této ženě také proto, abychom se od ní mohli poučit. Abychom mohli také dělat podobné věci. Tedy ne tak, že si budeme u večere vylévat na hlavu voňavé balzámy. To ne. Ale že budeme dělat věci, které si Bůh použije. Které se stanou součástí jeho plánu s lidmi okolo. Které naplní tento svět dobrou a příjemnou vůní.

Je zajímavé, že v Bibli najdeme vyprávění o dalších ženách, které udělaly něco podobného. Třeba Rebeka, která se pak provdala za Izáka, jednoho z velkých mužů Izraele. Ta dala napít unavenému poutníkovi a napojila i

velbloudy z jeho doprovodu, což jí dalo dosti práce. A Bůh si to použil a Rebeka se stala součástí izraelského lidu a dějin spásy.

Nebo třeba Rút. Ta zase pomáhala své starší příbuzné tím, že pro ni sháněla obživu, když byly obě chudé a měly hlad. A Bůh si to použil a udělal z ní součást svého plánu s Izraelem – stala se prababičkou krále Davida.

A našli bychom určitě další. Co tyto ženy dělaly? Vlastně žádné velké věci. Jen s láskou a obětavostí posloužili druhým. Rebeka pocestnému, Rút stařence a žena z dnešního příběhu Pánu Ježíši.

A to je to, co se můžeme od těchto žen naučit. Prokazovat druhým lásku a úctu. Něco pro druhého udělat. Nějak mu udělat radost. S vědomím, že se to Bohu líbí, že je to cesta, kterou jde on sám.

A pak se děje něco zvláštního. Bůh si tyto naše činy lásky používá. Stávají se součástí jeho plánu. My ani nevíme jak. Možná se to teď nedozvíme a zjistíme to až v nebi. Ale děje se to.

Věřím, že se to děje ve stacionáři, kde se slouží druhým. Nebo teď, když se šijí roušky. Že se to děje na Royálech. A věřím, že se to děje i v našich životech. Když pro někoho uděláme něco hezkého.

Zkuste prosím popřemýšlet, co můžete hezkého udělat pro někoho jiného. I v dnešní době, kdy musíme být hodně doma. Namalovat někomu obrázek. Poslat dopis, zprávu e-mail. Udělat někomu radost. Protože se to líbí Bohu.

Mohou to být obyčejné věci. Ale věřím, že si je Bůh může použít pro věci velké. Stejně tak, jako to udělal se ženou z dnešního příběhu. Proto si o jejím činu vyprávíme dodnes.

Amen

Pomodlíme se.

Pane Ježíši, ty jsi žil na této zemi. Zakoušel jsi to, co prožíváme my. Kdysi i dnes, v našich životech. Před Velikonoci jsi měl úzkost z toho, co přijde. Možná také někdo z nás prožívá úzkost a obavy. Prosíme, dej nám povzbuzení, ujisti nás o tom, že jsi s námi.

Děkujeme ti za slovo o ženě, která ti prokázala v ten těžký čas úctu. Která pro tebe udělala velkou věc. Děkujeme, že i nás povzbuzuješ skrze činy druhých lidí. Že skrze jejich slova i činy k nám přicházíš, těšíš nás a povzbuzuješ. Můžeme skrze ně zakoušet tvoji lásku.

Prosíme dej, ať můžeme dělat prorocké činy. Skutky lásky. Dej, ať dokážeme druhé povzbudit, udělat pro ně něco hezkého. Protože víme, že ty děláš to samé.

Prosíme za všechny, kteří teď prožívají úzkost. Prosíme za nemocné. Prosíme za lidi ze stacionáře, kterým se nedaří dobře. Buď jim nablízku. Posiluj i jejich rodiny, dej, aby zakoušeli tvé občerstvení.

Prosíme za nás za všechny. Dej, ať prožíváme tvou blízkost, ať tvůj pokoj přebývá v našich srdcích. Ty sám se při nás oslav svou milostí.

Náš nebeský Otče, společně k tobě pozvedáme svůj hlas: Otče náš...

1 Petrův 5:10 A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Který je v Kristu Ježíši našem Pánu. Amen